

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ “ТУНДЖА”- гр. ЯМБОЛ

НАРЕДБА

за определяне размера
на местните данъци
на територията
на община “Тунджа”- гр. Ямбол

Глава първа Общи положения

Чл.1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размера, събирането и декларирането на местните данъци на територията на община "Гунджа" гр. Ямбол.

Чл.2. В общинския бюджет постъпват следните местни данъци:

1. данък върху недвижимите имоти;
2. данък върху наследствата;
3. данък върху даренията;
4. данък при възмездно придобиване на имущества;
5. данък върху превозните средства;
6. патентен данък;
7. (Нова с Реш. № 676/27.01.2011 г.) туристически данък;
8. (Нова с Реш. № 58/18.12.2019 г.) данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. (Изм. с Реш. № 676/27.01.2011 г., Изм. с Реш. № 58/18.12.2019 г.) други местни данъци, определени със закон.

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

(2) Когато до края на преходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, те се събират на базата на действащия размер към 31 декември на преходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. (Изм. с Реш. № 676/27.01.2011 г., Изм. с Реш. № 58/18.12.2019 г.) (1) Местните данъци се заплащат в брой в касите, находящи се в административната сграда на общината, в кметствата и кметските намесителства в населените места, чрез ПОС терминално устройство или чрез лицензирани посредници, както и безкасово по съответната сметка.

(2) Местните данъци могат да се заплащат по банков път – по банкова сметка на общината или пощенски запис по сметка

IBAN: BG3914BG70948400438000 и код за вид плащане:

за данък върху недвижимите имоти	44 21 00
за данък наследство	44 22 00
за данък върху превозните средства	44 23 00
за такса битови отпадъци	44 24 00
за данък за придобиване на имущество	44 25 00
за туристически данък	44 28 00
за други данъци	44 34 00
за глоби	44 65 00

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват по реда на ДОПК от служител на общинската администрация, определени със заповед от кмета на общината. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) (Изм. с Реш. № 676/27.01.2011 г.) Невъисените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производствата по ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаването на данъчни

задължения – на публични изгълангтели.

(4) (Нова с Реш. № 676/27.01.2011 г.) Когато в нормативен акт е предвидено изискване за предоставяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон се предоставя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно селанище, на задълженото лице.

(5) (Нова с Реш. № 676/27.01.2011 г.) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.”

Глава втора Местни данъци

Раздел I Данък върху недвижимите имоти

Чл.6. (1) (Изм. с Реш. №736/28.01.2019 г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат имотите, разположени на територията на общината, посочени в чл. 10, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) (Изм. с Реш. №736/28.01.2019 г.) Не се облагат с данък имотите по чл. 10, ал. 2, 3 и 4 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.7. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) (Изм. с Реш. № 676/27.01.2011 г.) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

(5) (Нова с Реш. № 676/27.01.2011 г.) За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл.8. (Изм. и доп. с Реш. №736/28.01.2019 г.) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е пригезжане на няколко лица, те дължат данък съответно за частите си.

Чл.9. (1) (Отм. с Реш. № 58/18.12.2019 г.)

(2) (Изм. и доп. с Реш. №736/28.01.2019 г.) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпригезжателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.10. (1) (Изм. с Реш. № 737/27.01.2015 г.) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) (Изм. с Реш. № 737/27.01.2015 г.) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отсгънка 5 на сто.

Чл.11. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.12. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.13. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината на територията на която се намират имотът.

Чл.14. (Изм. с Реш. № 513/30.12.2013 г., Изм. с Реш. № 58/18.12.2019 г.) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя на **3,3** на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл.15. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и оцветяването, а данъкът се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.16. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение №2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от ЗМДТ, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от ЗМДТ.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и други лица.

Чл.17. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от ЗМДТ към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл.18. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) (Нова с Реш. № 736/28.01.2019г.) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 14 се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл.19. (Изм. с Реш. № 676/27.01.2011г., Отм. с Реш. № 736/28.01.2019г.)

Чл.20. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, правонамалците предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от ЗМДТ.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.21. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.22. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алиния 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.23. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.24. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.23 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от ЗМДГ в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.25. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 и 34 от ЗМДГ.

Чл.26. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от ЗМДГ.

Чл.27. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,8** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 – **6,6** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.28. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 от ЗМДГ.

Чл.29. (Изм. и доп. с Реш. №736/28.01.2019 г.) (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (Нова с Реш. №736/28.01.2019 г.) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.

Чл.30. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.31. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи при придобиване на недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях по давност.

(4) Алиния 1 не се прилага за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

(5) Алиния 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.32. Данъкът се заплаща от приобретателя на имуществото по чл.31, а при замяна – от лицето, което придобива имуществото с по – високата стойност, освен ако е уговорено друго. В случай, когато е уговорено, че данъкът се дължи от двете страни, те отговарят солидарно. Когато страните са се уговорили, че данъкът се дължи от прехвърлятеля, другата страна е поръчител.

Чл.33. (1) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(2) Имуществото се оценява по разпоредбата на чл.46, ал.2 от ЗМДГ.

Чл.34. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от ЗМДГ, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер както следва:

а) **0,8** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) (Изм. с Реш. № 58/18.12.2019 г.) **5** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) (Изм. с Реш. № 513/30.12.2013 г.) При възмездно придобиване на недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях, данъкът се дължи в размер **2,5** на сто, а при възмездно придобиване на моторни превозни средства в размер **3** на сто, върху оценката на прехвърленото имущество.

(3) (Изм. с Реш. № 513/30.12.2013 г.) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превъзпитието в размер на **2,5** на сто.

(4) При придобиване на недвижимите имоти и ограничените вещни права върху тях по давност данъкът е в размер на **3,3** на сто.

Чл.35. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от ЗМДГ.

Чл.36. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(Доп. с Реш. № 737/27.01.2015 г.) (2) (Изм. и доп. с Реш. № 736/28.01.2019 г.) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в случаите по чл. 44, ал. 3 от ЗМДГ – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Раздел IV Данък върху превозните средства

Чл.37. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.38. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.39. (Изм. и доп. с Реш. № 737/27.01.2015 г.) Размерът на данъка се определя от служителя на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Алinea 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
4. са лице/лице основани за предявяване право на освобождаване от данък;
5. (Отм. с Реш. № 736/28.01.2019 г.)

(3) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал.1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, пригетжаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срок от шест месеца от смъртта на наследодателя.

(4) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал.3 или с подаване на нова данъчна декларация.

(5) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служителя на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл.40. (1) (Изм. и доп. с Реш. № 736/28.01.2019 г.) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен и се определя по реда на чл. 55, ал. 1 от ЗМДТ.

Имущественият компонент се определя:

- в зависимост от мощността на двигателя, както следва:

1. до 55 kW включително – **0,60 лв.** за 1 kW;
2. над 55 kW до 74 kW включително – **0,70 лв.** за 1 kW;
3. над 74 kW до 110 kW включително – **1,20 лв.** за 1 kW;
4. над 110 kW до 150 kW включително – **1,40 лв.** за 1 kW;
5. над 150 kW до 245 kW включително – **1,80 лв.** за 1 kW;
6. над 245 kW – **2,20 лв.** за 1 kW;

в зависимост от годината на производство на автомобила данъкът се умножава с коефициентите, определени с чл. 55, ал. 1 от ЗМДГ, а именно:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

Екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1.10
„Евро 3“	1.00
„Евро 4“	0.80
„Евро 5“	0.60
„Евро 6“ и „EEV“	0.50

(2) (Изм. с Реш. № 234/25.09.2020 г.) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в следните размери:

1. товарно ремарке – **15.00** лв.
2. къмпинг ремарке – **30.00** лв.

(3) Данъкът за мотоциклети е в размер **15.00** лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **25.00** лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – **40.00** лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – **50.00** лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – **80.00** лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – **120.00** лв.
6. над 750 куб. см – **150.00** лв..

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – **6.00** лв.
2. над 400 кг – **12.00** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **150.00** лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **300.00** лв.

(6) (Изм. с Реш. № 736/28.01.2019 г.) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, е в размер на **20** лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост;

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	завиждаща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на шевматичното	други системи за окачване на завиждащата ос/оси
А) с две оси	-	18	15.00 лв.	35.00 лв.
	18	20	35.00 лв.	84.00 лв.
	20	22	84.00 лв.	210.00 лв.
	22	25	210.00 лв.	400.00 лв.
	25	26	400.00 лв.	700.00 лв.
	26	28	400.00 лв.	700.00 лв.
	28	29	350.00 лв.	450.00 лв.
	29	31	450.00 лв.	750.00 лв.
	31	33	750.00 лв.	1050.00 лв.
	33	38	1050.00 лв.	1700.00 лв.
	38	-	1163.00 лв.	1714.00 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	740.00 лв.	1000.00 лв.
	38	40	1000.00 лв.	1350.00 лв.
	40	-	1350.00 лв.	1940.00 лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънпобаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **120.00** лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънпобаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер **280.00** лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **5.00** лв.
2. над 18 kW до 37 kW включително – **10.00** лв.
3. над 37 kW – **15.00** лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер - **50.00** лв.

(12) (Изм. с Рещ. № 676/27.01.2011 г.) Данъкът за моторни шейни и превозни средства от категория 1.7e по Закона за движението по пътищата е в размер - **100.00** лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	35.00 лв.	66.00 лв.
	13	14	66.00 лв.	173.00 лв.
	14	15	173.00 лв.	242.00 лв.
	15	-	242.00 лв.	541.00 лв.
Б) с три оси	15	17	66.00 лв.	111.00 лв.
	17	19	111.00 лв.	222.00 лв.
	19	21	222.00 лв.	290.00 лв.
	21	23	290.00 лв.	440.00 лв.
В) с четири оси	23	-	440.00 лв.	680.00 лв.
	23	25	290.00 лв.	300.00 лв.
	25	27	300.00 лв.	460.00 лв.
	27	29	460.00 лв.	720.00 лв.
	29	-	720.00 лв.	1060.00 лв.

(14) (Нова с Рещ. № 736/28.01.2019 г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл.41. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **1.00** лв. за всеки започнат бруто тон;
2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1.00** лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0.1** лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;
3. за едни джет - в размер **200.00** лв.
4. за ветроходни и моторни яхти - в размер **50.00** лв. за всеки започнат бруто тон;
5. за скутери - в размер **5.00** лв. за килват;
6. за влекачи и тласкачи - в размер **0.14** лв. за килват;
7. за речни самостоятелни плавателни съдове - в размер **0.5** лв.за тон максимална товароносимост.

Чл.42. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети - **20.00** лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;
2. за параплан - **12.00** лв.
3. за дельтаплан - **12.00** лв.
4. за мотоделтаплан - **20.00** лв.
5. за свободен балон - **30.00** лв.
6. за планер - **30.00** лв.

Чл.43. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от ЗМАТ.

Чл.44. (1) (Изм. с Реш. № 513/30.12.2013 г., Отм. с Реш. № 736/28.01.2019 г.)

(2) (Нова с Реш. № 513/30.12.2013 г., Изм. и доп. с Реш. № 736/28.01.2019 г.) За мотоцикли и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с **20** на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ - с **60** на сто намаление от определенния по чл. 40, ал. 3 данък;

(3) (Изм. с Реш. № 513/30.12.2013 г., Изм. и доп. с Реш. № 736/28.01.2019 г.) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и селовите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с **20** на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „ЕFV“ - с **50** на сто намаление от определения по чл. 40, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.“;

(4) (Изм. с Реш. № 513/30.12.2013 г.) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабопоселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(5) (Нова с Реш. № 513/30.12.2013 г., Изм. и доп. с Реш. № 736/28.01.2019 г.) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 45. (1) (Изм. с Реш. № 737/27.01.2015 г) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) (Нова с Реш. № 676/27.01.2011 г.) Заплащането на данъка се удостоверява с представяне на издаден или заверен от общината документ.

(3) (Изм. с Реш. № 676/27.01.2011 г.) За превозните средства, придобити или

регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл.46. (Изм. с Реш. №736/28.01.2019 г.) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси – в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V Патентен данък

Чл.47. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 от ЗМДТ (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщинско придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.48. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.47. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предходното тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно вношеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.49. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с

определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т.3 и 31 от приложение №4, дължат данък само за дейностите по т.3 от приложение №4

(7) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлятелят – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение №4

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.50. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. (Изм. с Реш. № 676/27.01.2011 г.) Физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от приложение №4, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най- висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение №4, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. (Изм. с Реш. № 77/05.06.2020 г. на ЯАС) Лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.61н от ЗМЛГ е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.51. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплащат първия размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 за всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7 - дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлятеля, и от приобретателя в 7 – дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.52. (1) Данъчните декларации по чл.61п от ЗМАТ се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Във всички случаи по ал.1 и 2 данъчната декларация се подава в Столичната община.

(4) Према се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл.53. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.61п от ЗМАТ, а когато декларацията не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.52, ал.2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл.54. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 1.

Раздел VI

Туристически данък

(Нов с Решение № 676/27.01.2011 г.)

Чл.55 /1/ С туристически данък се облагат пощувките.

/2/ Данъчно задължени лица са лицата, предлагачи пощувки.

/3/ Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

/4/ Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо пощувка.

/5/ Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл.56 /1/ Общинският съвет определя размера на туристическия данък, за всяка пощувка, съобразно населените места в общината и категорията на средствата за подслон и местата за настаняване, считано от 01.02.2011 г., както следва:

1. категория 1 звезда- **0,30** лв. за пощувка
2. категория 2 звезди- **0,30** лв. за пощувка
3. категория 3, 4 и 5 звезди -**0,50** лв. за пощувка.

/2/ Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броя на предоставените пощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

/3/ Дължимия данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени ползувките.

/4/ (*Отм. с Реш. № 59/18.12.2019 г.*)

Чл. 57. (*Изм. и доп. с Реш. № 736/28.01.2019 г.*) Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

(*Нов с Реш. № 230/28.09.2016г.*)

Чл. 58. (1) Данъчно задължени лица за данък върху таксиметров превоз на пътници са превозвачите, пригласяващи удостоверение за регистрация, издадено от извъншителя на директор на Извъншителя агенция „Автомобилна администрация“, и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на съответната община по Закона за автомобилните превози.

(2) Данъчно задължените лица се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(3) Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници настъпва в приход на общината, за територията на която е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл. 59. (1) Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за 2017 година е 300,00 лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Когато общинският съвет не е определил размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срок до 31 октомври на предходната година, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 60. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, данъчна декларация по образец за дължимия данък, в която посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(2) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(3) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър в съответната община.

Чл. 61. Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя, съгласно разпоредбата на чл. 61ч от ЗМДТ.

Чл. 62. Данъкът по чл. 59 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 63. Възстановяване на паднелия данък по чл. 61ч, ал. 2 от ЗМДТ се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 2. Тази наредба се издава на основание чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила **1 януари 2010г. с изключение на чл.16, ал.1, който влиза в сила от 1 януари 2011г.**

Заклучителна разпоредба

На Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община „Тунджа“ (Решение №736/28.01.2019 г.)

§.1 Наредбата влиза в сила от 01.01.2019 г.

Наредбата е приета с Решение №448 от Протокол №32/29.01.2010 г. на Общински съвет „Тунджа“; Изм. и доп. с Решение №676/27.01.2011 г., Изм. и доп. с Реш. № 513/30.12.2013 г., Изм. и доп. с Реш. №737/27.01.2015 г. Изм. и доп. с Реш. №230/28.09.2016г., Изм. и доп. с Реш. №736/28.01.2019 г., Изм. и доп. с Реш. №58/18.12.2019 г., Изм. с Реш. №59/18.12.2019 г., Изм. с Реш. № 77/05.06.2020 г. на Я.АС, Изм. с Реш. № 234/25.09.2020 г.

Председател на ОБС: /п./
/Нели Славова/

Зам. -председател: /п./
/Живко Желев/

Зам.- председател: /п./
/Здравко Златаров/

Протоколист: /п./
/П. Димитрова/

Изготвила преписа:.....
/П. Димитрова/

**Приложение № 1 към чл. 54. от
Наредба за определяне на МДТ**

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона	... зона	... зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи — данъкът се определя в размер на 25.00 лв. за стая според местонахождението на обекта:				
1 и 2 звезди	25.00 лв.			
2. Заведения за хранене и развлечения — данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:				
а) ресторанти:				
1—2 звезди	3.00 лв.			
3 звезди	5.00 лв.			
б) заведения за бързо обслужване:				
1—2 звезди	3.00 лв.			
3 звезди	5.00 лв.			
в) нощни заведения, с изключение на посочените в буква "е":				
1—2 звезди	3.00 лв.			
3 звезди	5.00 лв.			
г) кафе-сладкарници				
1—2 звезди	3.00 лв.			
3 звезди	5.00 лв.			
д) баре:				
— дневни:				
2 звезди	10.00 лв.			
3 звезди	15.00 лв.			
— нощни:				
2 звезди	10.00 лв.			
3 звезди	30.00 лв.			
е) бюфети, каравани и павилони — за обект:				
200.00 лв.				
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на 5.00 лв. за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.				
4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер на 5.00 лв. за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.				
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер на 55.00 лв. според местонахождението на обекта.				
6. Шивачки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на 40.00 лв. според местонахождението на обекта.				
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер на 500.00 лв. според местонахождението на обекта:				
8. Обущарски и панбарски услуги — данъкът се определя в размер на 40.00 лв. според местонахождението на обекта.				
9. Металообработвателни услуги — данъкът се определя в размер на 200.00 лв. според местонахождението на обекта.				

10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на 60.00 лв. за работно място според местонахождението на обекта.
11. Машиннописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на 180.00 лв. на брой устройство според местонахождението на обекта.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на 130.00 лв. за работно място според местонахождението на обекта.
13. Машинор, педикюр — данъкът се определя в размер на 60.00 лв. за работно място според местонахождението на обекта.
14. Часовничарски услуги — данъкът се определя в размер на 60.00 лв. според местонахождението на обекта.
15. Ганшперски услуги — данъкът се определя в размер на 200.00 лв. според местонахождението на обекта.
16. Автомобил; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на 230.00 лв. според местонахождението на обекта;
17. Авторемонтни, авторемонтиращи, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на 800.00 лв. според местонахождението на обекта.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер на 100.00 лв. според местонахождението на обекта.
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер на 110.00 лв. според местонахождението на обекта;
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер на 55.00 лв. според местонахождението на обекта.
21. (Изм. с <i>ред.</i> № 676/27.01.2011 г.) Отдаване на видеокасети или запис на електроенергосна посигла под наем — данъкът се определя в размер на 300.00 лв. според местонахождението на обекта.
22. Компаниянки и компанияони — данъкът се определя в размер на 3000.00 лв. според местонахождението на обекта.
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на 500.00 лв. според местонахождението на обекта.
24. Гадатели, екстрасенци и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на 2000.00 лв. според местонахождението на обекта.
25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на 200.00 лв. според местонахождението на обекта.
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер на 1000.00 лв. според местонахождението на обекта.
27. Санитарни възли, паети под аренда — данъкът се определя в размер на 150.00 лв. според местонахождението на обекта.
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чагги, кинговезки услуги, ремонт на певни машини — данъкът се определя в размер на 50.00 лв. според местонахождението на обекта.
29. Ремонт на чалъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, компютеристични услуги — данъкът се определя в размер на 50.00 лв. според местонахождението на обекта.
30. Заложни къщи — данъкът се определя в размер на 3000.00 лв.
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на 30.00 лв. според местонахождението на обекта.
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер на 300.00 лв. според местонахождението на обекта.
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:

а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е 198.00 лв.	
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и синийбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е 10.00 лв.	
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на 40.00 лв. , и билиард — данъкът за маса е в размер на 40.00 лв.	
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:	
за 1 кв.м.	1.50 лв.
и за един фитнес уред	300.00 лв.
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на 140.00 лв. на брой съоръжения според местонахождението на обекта:	
36. Мелничарски услуги:	
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 20.00 лв. на метричен сантиметър от дължината на мелницата линия.	
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 600.00 лв.	
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	750.00 лв. на брой
б) лодки	450.00 лв. на брой
в) яхти	900.00 лв. на брой
г) джетове	900.00 лв. на брой
д) влакчета	30.00 лв. на място
е) файтоши	75.00 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително на дузаци, водни увеселения	150.00 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екшпоровка), зимни кънки, сноубордове, шейни	150.00 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виепски колела, бълсканци се колечки, велосипеди и рикши	150.00 лв. на място
к) детски колечки и моторчета	150.00 лв. на брой
л) стрелбища	300.00 лв. на брой стрелбище
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотоциклети, мотоциклети	250.00 лв.
б) други МПС	450.00 лв.
39. Услуги "Пътна помощ" на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2000.00 лв. за брой моторно превозно средство.	
40. Услуги със земеделска и горска техника — данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайни —	350.00 лв.
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни пашти и други самоходни и неподвижни се машини —	120.00 лв.
в) прикачни, навесни и стационарни машини —	12.00 лв.